

Βρυξέλλες I (αναδιατύπωση)

Πληροφορίες και ηλεκτρονικά έντυπα για κάθε χώρα αναφορικά με τον κανονισμό αριθ. 1215/2012

Γενικές πληροφορίες

Ο κανονισμός 1215/2012 έχει ως σκοπό να διευκολύνει την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, θέτοντας ιδίως τους κανόνες σχετικά με τη δικαιοδοσία των δικαστηρίων και τους κανόνες για την ταχεία και απλή αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις που εκδίδονται στα κράτη μέλη.

Ο κανονισμός αντικαθιστά τον κανονισμό 44/2001 (κανονισμός Βρυξέλλες I), ο οποίος, όμως, εξακολουθεί να εφαρμόζεται σε νομικές διαδικασίες που κινήθηκαν πριν από τη θέση σε εφαρμογή του κανονισμού 1215/2012 στις 10 Ιανουαρίου 2015 (για περισσότερες λεπτομέρειες, βλ. το άρθρο 66 του κανονισμού 1215/2012).

Ο κανονισμός εφαρμόζεται μεταξύ όλων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της Δανίας, η οποία έχει συνάψει τη συμφωνία του 2005 μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Δανίας σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Οι αναγκαίες νομοθετικές τροποποιήσεις στη Δανία έχουν ήδη τεθεί σε ισχύ από την 1η Ιουνίου 2013.

Ο κανονισμός καθορίζει ποια δικαστήρια ποιου κράτους μέλους έχουν δικαιοδοσία να κρίνουν μια αστική και εμπορική διαφορά, όταν υπάρχει ένα διεθνές στοιχείο.

Ο κανονισμός προβλέπει επίσης ότι απόφαση η οποία έχει εκδοθεί σε ένα κράτος μέλος αναγνωρίζεται στα υπόλοιπα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται ειδική διαδικασία.

Απόφαση η οποία έχει εκδοθεί σε ένα κράτος μέλος και είναι εκτελεστή σε αυτό το κράτος εκτελείται στα υπόλοιπα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται κήρυξη εκτελεστότητας.

Ο κανονισμός προβλέπει δύο έντυπα, και συγκεκριμένα τη βεβαίωση σχετικά με δικαστική απόφαση και τη βεβαίωση σχετικά με δημόσιο έγγραφο/δικαστικό συμβιβασμό.

Σύμφωνα με τον κανονισμό, τα κράτη μέλη έχουν κοινοποιήσει τα αρμόδια δικαστήρια στα οποία πρέπει να υποβάλλεται η αίτηση άρνησης εκτέλεσης, καθώς και τα δικαστήρια που είναι αρμόδια να εξετάζουν ένδικα μέσα κατά των αποφάσεων αυτών. **Επιλέξτε τη σημαία της χώρας που σας ενδιαφέρει για περισσότερες πληροφορίες.**

Σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 2, για ορισμένες υποθέσεις, το δικαστήριο, προτού κηρύξει εαυτό αρμόδιο, εξασφαλίζει ότι ο εναγόμενος ενημερώθηκε για το δικαίωμά του να αμφισβητήσει τη διεθνή δικαιοδοσία του δικαστηρίου και για τις συνέπειες της εμφάνισης ή της μη εμφάνισής του στο δικαστήριο. Για τον σκοπό αυτό, το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις συνέταξε ένα μη δεσμευτικό τυποποιημένο κείμενο το οποίο περιέχει τις πληροφορίες που θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει το δικαστήριο για να εκπληρώσει την υποχρέωσή του να παράσχει στον εναγόμενο τις πληροφορίες που απαιτούνται από το άρθρο 26 παράγραφος 2 του κανονισμού.

Στην ευρωπαϊκή πύλη e-Justice θα βρείτε πληροφορίες για την εφαρμογή του κανονισμού, καθώς και ένα εύχρηστο εργαλείο για τη συμπλήρωση των εντύπων.

Σχετικοί σύνδεσμοι

☒ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

☒ Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου της Δανίας σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ΕΕ L 299 της 16.11.2005.

Για τη διαχείριση αυτής της ιστοσελίδας υπεύθυνη είναι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στην παρούσα σελίδα δεν απηχούν κατ' ανάγκη την επίσημη θέση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Παρακαλείσθε να συμβουλευθείτε την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου σχετικά με το καθεστώς πνευματικής ιδιοκτησίας που διέπει τις σελίδες των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων.

Τελευταία επικαιροποίηση: 19/02/2019